

BLÚDENIE ĽUDSTVA! **NOVÝ ROK**

*Človek sa náhli na Zemi sem a tam, blúdi v neustálom snení, preceňovaní sa, pýche a domýšľavosti o svojej veľkosti. Ani netuší, ako málo času mu ostáva na prebudenie sa z poblúdenej ospalosti a seba vyvyšovania. Všetko, čo sa deje na Zemi, každodenné hrozné udalosti v každom kúte Zeme, hlasno volajú: „**Prebud' sa malý človečik!**“, je najvyšší čas, ak sa chceš zachrániť!*

Ľudia, vy nevidíte a necítite TÚ veľkosť diania?!

Citácia

z Doznievania

PG:

„Avšak pozemskí ľudia sa vyčerpávajú naďalej ničotnosťami, snažia sa vyzdvihnúť svoje pozemské záležitosti na hlavné veci vesmíru, vlastné ľudské názory označujú za stred všetkého diania. V tomto nezmyselnom plytvaní síl hynie bezvýsledne jeden ľudský život za druhým. Práve v tom ukazuje človek ako je malý, pretože sa mu vedľajšie veci jeho bytia zdajú tak veľké. Čo vie človek o svete! Kráča v ňom hlúpo a ťažkopádne, myslí len na zisk a pôžitok, na spanie, jedlo, pitie, na rodinu, snád' na národ, na vlasť a pritom všetkom so sebauspokojením vždy a opät' na vlastné vedenie na to, čo môže! Prítom stačí, aby len vzhliadol ku hviezdám, aby okamžite jasne videl, aká malá je jeho vlastná osoba. Tým by sa mu veľmi uľahčilo, aby sa varoval pred falošným bludom o vlastnej veľkosti. A predsa okolo toho chodí po celý svoj pozemský život s neústupnou domýšľavosťou. **Nepristupný, dokonca vzdorovitý, stáva sa až smiešne zlý, len aby za každú cenu nestratil niečo zo svojej namyslenosti, ktorá jemu, čo sa podobá bláznovi, dovoľuje pyšne si vykračovať na jednej malej planéte vo vesmíre.**“

„Pôsobí pri tom nevýslovne smiešne, i keď už nie je možné sa smiať. Môže sa zrodiť len smútok a hnev, rozhorčenie nad premárnením tak mnohých krásnych darov Božích, ktoré môžu byť zhodnotené len v pokore a poznaní, čo ale pozemskí ľudia, zdá sa, nepoznajú. Sú leniví a váhaví tí, ktorí nesú v sebe iskru, ktorú majú prebudiť. Oni však ešte spia. Zapletajú sa do slučiek všednosti a domnievajú sa, že nemôžu venovať čas svojej duši, svojmu duchu, ktorý už v ich vnútri nespokojne klepe na steny, ktoré okolo neho vystavali v nesprávnom pozemskom pôsobení. Klepe, aby ste mu otvorili bránu, aby sa mohol rozvinúť a získať schopnosť stúpať ku svojmu rovnorodému druhu do domova všetkého duchovného, do raja.“

„Nehovorte, že vás veľmi zaneprázdňujú starosti o pozemský chlieb, že zloba, vojna a nemoc vám nedovoľujú prebrať sa k vedomiu. To všetko prišlo jedine vašou vinou! Nemuselo tomu tak byť. Klesli ste hlboko a klesáte stále hlbšie. Keby sa vám bolo darilo lepšie, boli by ste ešte menej mysleli na Boha! Nič si nenahovárajte! Nepýtali ste sa, čo potrebuje vaša duša, aby ste šli správnu cestou v tomto stvorení a aby ste nakoniec dosiahli večného života v radostnom plnení ľudského bytia. Tiež v období života tu na zemi! Dajte pozor na moje slová! Len vaša duša môže byť večná, nie však bezpodmienečne. Naopak, len veľmi málo ľudských duší na tejto zemi uvidí raz ríšu Svetla. Preveľkí počet z nich zahynie, lebo sa ukázali byť nehodnými, aby mohli obdržať milosť Božiu. Odvažujete sa dúfať, že Boh teraz iba na vaše prianie odníme hneď od vás hrôzy, ktoré sa stali nutnými, aby vás prebudili zo spánku, v ktorom ste hriechne držali svojho ducha? V tom prípade nemáte žiadnu úctu pred Stvoriteľom. Vidíte v ňom sluhu, ktorý vám má slúžiť, kedy sa vám to len zachce! To je omyl, ktorý vás musí priviesť k večnému prekliatiu! Stojíte ako na ostrí noža! Dajte pozor, aby ste neboli zvrhnutí!“

„Prebud'te sa k životu! Stupňujte to až k najväčšej možnosti, lebo ste šli až doposiaľ po nesprávnej ceste. Robili ste si to príliš pohodlným so svojim ľahkomyselným názorom na odpustenie vašich hriechov, na večnú trepezlivosť Boha a na osudný blud, že môžete naložiť celé bremeno viny na Syna Božieho k odpykaniu. To všetko sa už nedá nazývať nedorozumením, ale myšlienkovou lenivosťou, hodnou odsúdenia, spojenou s ješitnou domýšľavosťou vášho tak obmedzeného, poľutovaniahodného pozemského rozumu! Teraz sa vám dostane na všetko odpovedi od vášho Boha! Varovaní ste boli dostatočne. Len ste nechceli počuť, nechceli ste rozumieť. Ani tej najzreteľnejšej reči. Chceli ste si len vynútiť, aby bola zem a pozemský život ľudí len podľa vašich predstáv a vašich sebeckých prianí! Boh však nedovolí, aby bol posmievaný! Zoberte všetku svoju silu, aby ste si uvedomili, že smiete tiež na zemi prežívať dobu, ktorú Boh zasl'úbil ako dobu súdu!“

„Keď chcete byť zachránení, nezostávajúte len u toho, ale sa zobud'te v sebe! Vonkajšie veci nemajú cenu. Z vnútra von sa musíte zmeniť, aby ste dosiahli možnosti žiť. Zmení sa v trosky, k čomu ste sa upáli, pre

čo ste spupne premárnili svoju pozemskú dobu. Ľudia teraz už nemajú žiadnu voľbu. Po prvý krát budete musieť konečne poslúchať, a je jedno, či sa vám to páči alebo nie. Všemohúcnosť si teraz vynúti, aby ste šli po cestách, ktoré vám váš Boh a Pán predpísal. Aj keď je to tak strašné, predsa to bude pre šťastie tých, ktorí to smú ešte prežiť.“

„Cesta k záchrane do Svetla si žiada, aby bola so všetkou silou nastúpená tými, ktorí chcú zostať zachovaní. Oni musia po nej kráčať bezpodmienečne a nesmú so sebou vliecť svoje doterajšie názory.“

„Človek nesmie prosiť, naivne žobrať, ale má dať celé svoje pevné chcenie novému, požehnanému bytiu a pôsobeniu na zemi. Musí sa od základu zmeniť. **Len taký sa v duchu znovu narodí s pomocou sily Ducha Svätého! Nikto iní neuvidí ríšu Svetla!**“

*Začína Nový rok! Pozbierajme všetku silu čo v sebe máme a urobme všetko preto, aby sme sa ešte zachránili a prebudili k Novému životu. Náš **STVORITEĽ a PÁN všetkých svetov**, z veľkej milosti nám všetkým dáva poslednú možnosť ku prebudeniu a k našej záchrane vo Svojom „**SLOVE**“.*

Chopme sa tejto nám poslednej možnosti, zahod'me všetko staré, všetky balasty, dogmy s radostnou vážnosťou a d'akujme BOHU za jeho nepochopiteľnú milosť, nášho oslobodenia a spásy!